

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 48Ek/1146/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123306023
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martina Rusnáková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123306023.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, B. XXXX/XX, XXX XX C., právne zastúpený: JUDr. Alena Arbetová, advokát, Nám. Sv. Martina 3A, 908 51 Holíč, proti povinnému 1/: D. E., nar. XX.XX.XXXX, B. XXXX/X, XXX XX C., povinnému 2/: F. E., nar. XX.XX.XXXX, B. XXXX/X, XXX XX C., právne zastúpení: JUDr. Ján Pekár, advokát, AK Skalica, Potočná 191/39, 909 01 Skalica, v konaní o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 7.000,00 Eur s prísl., vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Alexandra Cicuttová, súdny exekútor, Exekútorský úrad Hollého 23, 921 01 Piešťany, pod sp. zn. 406EX 393/23, o sťažnosti povinných proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 48Ek/1146/2023 zo dňa 04.12.2023, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinných proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 48Ek/1146/2023 zo dňa 04.12.2023 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 27.04.2023 domáhal od povinných vymoženia 7.000,00 Eur s prísl., na základe exekučného titulu - Platobný rozkaz Okresného súdu Skalica sp. zn. 5C/102/2022 zo dňa 24.02.2023, právoplatný a vykonateľný dňa 24.03.2023.

2. Poverením zo dňa 07.06.2023 poveril súd vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Alexandra Cicuttová, súdny exekútor, Exekútorský úrad Hollého 23, 921 01 Piešťany, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 406EX 393/23.

3. Uznesením sp. zn. 48Ek/1146/2023 zo dňa 04.12.2023 vyšší súdny úradník návrh povinných na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení od 01.04.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) zamietol (výrok I.) a oprávnenému nárok na náhradu trov nepriznal (výrok II.). V odôvodnení uznesenia vyšší súdny úradník uviedol, že Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 20.06.2023, vydané súdnym exekútorom, bolo podľa priloženej doručky doručené povinnému 1/ dňa 23.06.2023 a povinnému 2/ dňa 23.06.2023. O možnosti podať návrh na zastavenie exekúcie boli povinní riadne poučení. Pätnásťdňová lehota na podanie návrhu na zastavenie exekúcie začala plynúť dňa 24.06.2023, deň po dni doručenia Upovedomenie o začatí exekúcie, a uplynula dňa 10.07.2023. Povinní svoj návrh na zastavenie exekúcie podali dňa 18.07.2023, a teda po lehote na podanie Návrhu na zastavenie exekúcie. Vyšší súdny úradník sa aj napriek oneskorenému podaniu zaoberal dôvodmi uvádzanými povinnými. Povinní navrhli čiastočné zastavenie exekúcie v časti istiny vo výške 7.000,00 Eur, ktorú dňa 23.06.2023 uhradil povinný 1/ na účet oprávneného. Z vyjadrenia oprávneného a z vyjadrenia súdneho exekútora k predmetnému návrhu je zrejmé, že uvedená platba bola oprávneným potvrdená, súdnym exekútorom riadne zaevidovaná, a exekúcia v tejto časti už neprebíha. Plnenie samotné (po vydaní poverenia) nemá vplyv na výšku vymáhaného nároku, nakoľko plnenie povinného, ktoré vykonal platbou dňa 23.06.2023 v sume 7.000,00 Eur vyplýva z povinnosti uloženej súdom v exekučnom konaní. Súd tak mohol konštatovať, že nárok oprávneného v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie a aj vydania poverenia na vykonanie exekúcie bol v plnom rozsahu dôvodný. Skutočnosť, že došlo k čiastočnému splneniu vymáhaného nároku počas exekúcie zohľadňuje súdny

exekútor pri vykonávaní exekúcie a nie je to dôvodom na čiastočné zastavenie exekúcie. Dôvodom na (čiastočné) zastavenie exekúcie by bolo ich uhradenie pred vydaním (resp. doručením) poverenia na vykonanie exekúcie alebo pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, čo však nie je tento prípad, keďže tieto platby boli preukázateľne vykonané počas exekúcie. K návrhu povinných na odpustenie zmluvnej pokuty vo výške 0,5% denne od 01.08.2021 do zaplataenia, t.j. do 23.06.2023 vo výške 24.115,00 Eur vyšší súdny úradník uviedol, že exekučný titul, ktorý je podkladom predmetnej exekúcie stanovuje práva a povinnosti jednotlivých subjektov tak, aby z neho bolo zrejmé, čo sa má nútene uskutočniť. Exekučný súd je obsahom rozhodnutia ako aj doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti viazaný a musí z nich vychádzať. V predmetnom súd nenašiel okolnosť, ktorá by spôsobila zánik vymáhaného nároku a nie je tu skutočnosť, ktorá by bránila vymáhateľnosti exekučného titulu. Nakoľko neboli naplnené predpoklady ust. § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, teda návrh na zastavenie exekúcie bol podaný oneskorene, a zákonnú lehotu na podanie návrhu na zastavenie exekúcie nie je možné v zmysle ust. § 201 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku odpustiť, súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ako oneskorene podaný zamietol.

4. Povinní podali proti uzneseniu v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej uviedli, že pred podaním návrhu na zastavenie exekúcie poukázali na účet súdneho exekútora sumu 7.000,- Eur. Vzhľadom k tomu, že exekúcia je vedená pre vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 7.000,- Eur s príslušenstvom, povinní čiastočne splnili podmienky exekučného konania a sú dôvody pre čiastočné zastavenie exekúcie v časti týkajúcej sa istiny vo výške 7.000,- Eur. Sumu 7.000,- Eur poukázali na účet súdneho exekútora JUDr. Alexandry Cicuttovej dňa 23.06.2023. V ďalšej časti návrhu na zastavenie exekúcie žiadali o odpustenie zmluvnej pokuty, ktorá spočíva vo výške 0,5% denne zo sumy 7.000,- Eur od 01.08.2021 do zaplataenia. Ku dňu 23.06.2023 bola zmluvná pokuta vo výške 24.115,- Eur. Zároveň žiadali, aby v tejto časti bolo exekučné konanie zastavené. Ako dôvod na zastavenie exekúcie uviedli protiústavnosť tohto exekučného titulu v nadväznosti na nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn.: II. ÚS 3194/18. Okresný súd Banská Bystrica sa vo svojom uznesení zo dňa 04.12.2023 touto časťou návrhu absolútne nezaoberal a samotné uznesenie zo dňa 04.12.2023 z tohto dôvodu treba považovať za nezrozumiteľné. Súd je povinný pri svojom rozhodovaní zaoberať sa všetkými návrhmi, ktoré účastník konania vo svojom návrhu uvedie. Okresný súd Banská Bystrica takto nepostupoval. Je teda zrejmé, že ide teda o zásadné pochybenie Okresného súdu Banská Bystrica, kde týmto postupom došlo k porušeniu nášho práva na spravodlivý proces. Okresný súd Banská Bystrica pritom nebral vôbec do úvahy rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky, v ktoré v odôvodnení svojho rozhodnutia ani nespomenul. Vzhľadom ku všetkým uvedeným skutočnostiam povinní navrhli, aby bolo rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 48Ek/1146/2023 zo dňa 04.12.2023 zmenené v časti týkajúcej sa zmluvnej pokuty vo výške 0,5% denne zo sumy 7.000,- Eur od 01.08.2021 do zaplataenia a exekučné konanie v tejto časti zastavené, resp. aby bolo uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 04.12.2023 zrušené a vec bola vrátená vyššiemu súdному úradníkovi na ďalšie rozhodnutie.

5. Súdny exekútor vo vyjadrení k sťažnosti povinných uviedol, že povinní plnili priamo na účet právneho zástupcu oprávneného, a plnili po začatí exekučného konania. K odpusteniu zmluvnej pokuty súdny exekútor uviedol, že s tým nesúhlasí, a to z dôvodu, že pokiaľ nedošlo k vymáhaniu pohľadávky oprávneného v exekučnom konaní, povinní nemali záujem dobrovoľne plniť oprávnenému. Podania povinných súdny exekútor považoval za marenie exekučného konania, nakoľko exekučné konanie vie byť plne uspokojené, a to dražbou motorového vozidla povinných a exekučnými zrážkami z účtu a mzdy povinných.

6. Oprávnený sa k sťažnosti povinných vyjadril tak, že rozhodnutie súdu považuje za vecne správne. Dňa 18. mája 2021 oprávnený s povinnými uzatvoril Dohodu o pôžičke a uznanie dlhu. Povinní sa zaviazali požičanú sumu vrátiť do 31. júla 2021. Obsah dohody ako aj povinnosť uhradiť požičanú sumu bola povinným známa, ako aj zmluvná pokuta, v prípade, že úhradu nevykoná včas. Zmluvné podmienky boli vzájomne odsúhlasené obomi stranami. I napriek tomu povinní požičanú sumu nevrátili v stanovenom termíne. V danej veci oprávnený osobe kontaktoval niekoľkokrát D. E., ktorý na niekoľko urgencií vrátil sumu 1000 Eur. Nakoľko D. E. nemal záujem o úhradu a s úhradou meškal viac ako rok, oprávnený oslovil v danej veci advokáta. Advokát 4 x písomne vyzval povinných k úhrade zostatku pôžičky. Napriek predmetným výzvam neprišlo opäť k žiadnej úhrade. Návrhom zo dňa 28.11.2022 oprávnený požiadal o vydanie platobného rozkazu v zmysle zmluvne dohodnutých podmienok. Dňa 24.03.2023 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť platobný rozkaz Okresného súdu Skalica. Povinní mali možnosť využiť procesné prostriedky, ktoré im umožňoval zákon. Nemali žiadne výhrady voči platobnému rozkazu. I napriek právoplatnosti a vykonateľnosti platobného rozkazu k úhrade povinných i tak neprišlo, čo viedlo k exekučnému konaniu. K úhrade istiny prišlo až potom, čo im bolo doručené Upovedomenie o začatí exekúcie a zistili dôsledky neplnenia si ich zmluvnej povinnosti. Následne povinní po lehote podali Návrh

na zastavenie exekúcie v časti 7 000 Eur, ktoré uhradili po zahájení oprávnenej exekúcie a o odpustenie zmluvnej pokuty. Z podanej sťažnosti nie je vôbec zrejmý - zákonom vyžadovaný - dôvod pre jej podanie. Hoci aj zákon neustanovuje obligatórny zoznam dôvodov pre podanie sťažnosti neznamená to, že jej vznesenie podlieha svojvôli. Navyše povinní v sťažnosti ani len neuviedli z akého zákonného dôvodu sa vlastne dožadujú zastavenia exekúcie, najmä, keď k úhrade prišlo až potom, čo bola exekúcia začatá. Nakoľko sa povinní dovolávajú zrušenia rozhodnutia, je nevyhnutné aby uviedli aj zákonné ustanovenia, ktoré mal súd údajne porušiť. Bez tohto totiž nemožno hovoriť o nesprávnosti napádaného rozhodnutia, a teda ani o dôvodnosti samotnej sťažnosti. Aby totiž súd vôbec konal nesprávne, musel by logicky konať spôsobom, ktorý mu zákon neumožňuje. Toto však povinní v sťažnosti nevedeli nijako konkretizovať. Ako jediný dôvod pre podanie samotnej sťažnosti povinní uviedli výlučne len to, že súd sa nevyjadril k rozhodnutiu súdu iného štátu. Odhládnuv od toho, že súd nie je (ani podľa ESLP) povinný dať účastníkovi odpoveď na každú – ním – kladenú otázku. NS SR sa opakovane vyjadril, že rozhodnutie (o.i.) ÚS ČR nie je ustálenou súdnou praxou (napr. č.k. 6 Cdo/129/2017), ktorou by sa mali riadiť slovenské súdy. Už len preto neprihliadanie na irelevantné rozhodnutie v konaní nie je a nemôže byť nesprávnym postupom súdu. V zmysle právnej úpravy je pre slovenský súd totiž záväzným výlučne rozhodnutie SD EU (a nie rozhodnutie členského štátu EU), ktoré však povinní do konania vôbec nepredložili. Zároveň predložené rozhodnutie (ČR) sa líši od skutkového ako aj právneho stavu v tomto konaní. Zásadným rozdielom je skutočnosť, že v jednom prípade bol predmetom skúmania úrok z omeškania (ČR), ktorý má však úplne odlišný zákonný rámec (úpravu) ako zmluvná pokuta. Ďalej v prípade predloženého rozhodnutia je výška úroku násobne vyššia ako výška zmluvnej pokuty v tomto konaní. Prítom povinní zostali v základnom konaní úplne nečinní, a to napriek tomu, že im boli doručené všetky listiny, bol im poskytnutý priestor po doručení platobného rozkazu. Súd (ani v zmysle práva) nemôže suplovať túto nečinnosť účastníka, už len s ohľadom na základnú zásadu civilného práva – t.j. právo praje bdelym.

7. Povinní vo vyjadrení k vyjadreniu oprávnených uviedli, že pokiaľ sa jedná o argumentáciu oprávneného vo veci citácie rozhodnutia ÚS ČR, táto je nesprávna. Oprávnený poukázal, že rozhodnutie ÚS ČR nie je ustálenou súdnou praxou, čo konštatoval NS SR napr. v rozhodnutí č.k. 6 Cdo/129/2017. V uvedenom rozhodnutí NS SR konštatoval, že dovolanie nebolo vo veci prípustné, keďže dovolateľ ho odôvodnil odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu s poukazom na rozhodnutie ÚS ČR. Je zrejmé, že rozhodnutie ÚS ČR nemožno zahrnúť do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, t.j. NS SR. V rozhodnutí teda nebolo konštatované, že rozhodnutie ÚS ČR nie je ustálenou súdnou praxou, ale toto rozhodnutie nemôže byť označené ako ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu. Zároveň povinní poukázali na nález Ústavného súdu č.k. I. ÚS 115/2020 zo dňa 06.10.2020, v ktorom konštatoval vo veci týkajúcej sa právnej argumentácie podporenej rozhodnutiami najvyšších súdnych inštitúcií Českej republiky, že „Ústavný súd na okraj, ako obiter dictum, uvádza, že pokiaľ dovolatelia v dovolaní uvádzajú svoju argumentáciu týkajúcu sa určitej právnej otázky a v súvislosti s ňou odkazujú na rozhodnutia českých súdov, najmä Najvyššieho súdu Českej republiky a Ústavného súdu Českej republiky, a týmito rozhodnutiami svoju argumentáciu posilňujú, nie je namieste, aby najvyšší súd uviedol, že táto argumentácia ako taká je právne irelevantná. Najvyšší súd sa s podstatnými argumentmi strany musí vždy vysporiadať, či sú alebo nie sú podporené judikatúrou iných štátov.“ Povinní poukázali na rozhodnutie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 459/2022, kde súd konštatoval: „ÚS rešpektuje názor NS, že české rozhodnutia nie sú ustálenou rozhodovacou praxou, s argumentáciou v nich obsiahnutou sa ale súdy musia aj ak vysporiadať“. V zmysle uvedeného bola sťažnosť zo dňa 20.12.2023 podaná dôvodne.

8. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

10. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

11. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

12. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

13. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

14. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

15. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

16. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

17. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

18. Sudca po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť povinných nie je dôvodná. V danom prípade vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj dostatočným spôsobom právne odôvodnil. Takýto postup súdu má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorá postačuje na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia. Sudca sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a v podrobnostiach naň odkazuje. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 9 odôvodnenia tohto rozhodnutia, s poukazom na nesúhlas povinných prezentovaný v sťažnosti a k zvýrazneniu správnosti napádaného rozhodnutia, sudca nad rámec zákona (§ 202 ods. 2 Exekučného poriadku) dodáva:

19. Povinní v podanom návrhu na zastavenie exekúcie žiadali o odpustenie zmluvnej pokuty, o čiastočné zastavenie exekúcie v časti istiny vo výške 7.000 Eur, ktorú povinní uhradili po doručení upovedomenia o začatí exekúcie na účet oprávneného.

20. Sudca po preskúmaní návrhu povinných na zastavenie exekúcie a napadnutého uznesenia uvádza, že vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení v súlade so zákonom zamietol návrh povinných na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku ako oneskorene podaný, keď povinní v návrhu na zastavenie exekúcie podanom po uplynutí lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku namietali skutočnosti, ktoré nastali do uplynutia lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. Sudca pritom dáva do pozornosti povinných, že vyšší súdny úradník sa napriek uvedenému (ktoré by bez ďalšieho bolo dôvodom pre zamietnutie návrhu povinných na zastavenie exekúcie) v napadnutom uznesení, viď bod 26.-34. odôvodnenia napadnutého uznesenia, zaoberal a vecne vysporiadal argumentmi uvádzanými povinnými v návrhu na zastavenie exekúcie.

21. Dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku musí povinný uplatniť včas, nakoľko pri návrhu na zastavenie exekúcie sa uplatňuje tzv. koncentračná zásada, ktorej podstatou je, že určité (spravidla procesné) úkony sa musia všetky skoncentrovať v určitom štádiu konania. V neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie (návrhy podané po uplynutí 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie) môže povinný namietat len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu nemôže prihliadnuť, t.j. návrh povinného na zastavenie exekúcie je teda v tejto časti právne neúčinný. Ak teda povinný uvedie relevantné tvrdenia alebo dôkazné návrhy oneskorene, súd na ne neprihliadne. Tým sa zvyšuje zodpovednosť účastníkov za svoje správanie v exekúcii.

22. Povinní v podanej sťažnosti nijakým spôsobom nenamietali skutočnosť (a teda ani v konaní nebolo sporné), že podaný návrh na zastavenie exekúcie je návrhom podaným podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku. Koncentrácia je v novej právnej úprave exekučného konania pevne zakotvená a jej aplikáciu v exekučných konaniach potvrdzuje i ústavný súd (dokonca aj v konaniach, v ktorých na strane povinného vystupujú spotrebitelia - IV. ÚS 106/2023 z 21.02.2023)). Uplatnenie skutočností v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku je zákonným dôvodom na zastavenie exekúcie za predpokladu, že povinný uplatní tento dôvod zastavenia exekúcie včas. Pripustenie opačného výkladu, by potom bolo možné vzťahovať aj na akýkoľvek iný úkon s rovnakým následkom, a teda koncentrácia exekučného konania by potom strácala svoj zmysel a bola len iluzórna. Pre každé tvrdenie povinného, ktoré uplatnil po uplynutí 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, hoci ho mohol vzniesť už v návrhu s odkladným účinkom (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku) platí, že sa na neho neprihliada (s výnimkou objektívnych dôvodov, ktoré mu v tom bránili, ktoré však povinní v tomto konaní neuviedli). Súd pripomína zásadu, že práva patria bdelym, ktorá zásada zdôrazňuje aj vlastné pričinenie sa na ochranu svojich

práv a vyžaduje, aby aj strana v konaní sledovala svoje subjektívne práva a robila také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozeniu a poškodeniu.

23. Povinní v podanej sťažnosti v podstate argumentovali tým, že čiastočne splnili podmienky exekučného konania a sú dôvody pre čiastočné zastavenie exekúcie v časti týkajúcej sa istiny vo výške 7.000 Eur, keď dňa 23.06.2023 poukázali na účet súdneho exekútora. Sudca v súlade s vyšším súdnym úradníkom uvádza, že povinnými namietaná úhrada vo výške 7.000 Eur po začatí exekučného konania nie je zákonným dôvodom pre zastavenie exekúcie súdom, keďže toto konanie je sporom o tom, či sa exekučné konanie začalo oprávnene, či boli na podanie návrhu na začatie exekučného konania splnené všetky zákonné predpoklady. Skutočnosť, že povinní pohľadávku, ktorá je predmetom exekúcie uhradili, môže byť dôvodom na vyhovieť návrhu na zastavenie exekúcie len v prípade, ak k úhrade predmetného dlhu došlo v časovom rozmedzí od vydania exekučného titulu až po deň predchádzajúci dňu začatia exekučného konania.

24. Ďalším argumentom povinných v sťažnosti bola žiadosť povinných o odpustenie zmluvnej pokuty, pritom ako dôvod uviedli protiústavnosť tohto exekučného titulu v nadväznosti na nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn.: II. ÚS 3194/18. Ďalej namietali, že súd sa v napadnutom uznesení touto časťou návrhu absolútne nezaoberal a samotné uznesenie zo dňa 04.12.2023 z tohto dôvodu považujú za nezrozumiteľné. Povinní dodali, že súd je povinný sa pri svojom rozhodovaní zaoberať všetkými návrhmi, ktoré účastník konania vo svojom návrhu uvedie. Súd pritom opätovne uvádza, že vyšší súdny úradník nebol vzhľadom na koncentračnú zásadu povinný zaoberať sa argumentmi povinných v návrhu na zastavenie exekúcie, keďže aj tento argument bol argumentom, ktorý mohli povinní vzniesť už v návrhu s odkladným účinkom (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku). Sudca preto nevidel v uvedenom ohľade žiadne pochybenie a porušenie práva na spravodlivý proces uvedeným postupom vyššieho súdneho úradníka. Práve naopak, odopretím práva domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorý nebol zrušený, ani inak zmenený, by súd konal v rozpore so zákonom a nezákonne zasiahol do práv oprávneného. Exekučný súd zároveň nie je príslušný skúmať vecnú správnosť exekučných titulov, ani nenahrádza orgán v základnom konaní v jeho rozhodovacej činnosti, ale je exekučnými titulmi viazaný a musí z nich vychádzať. Povinný nemôže v návrhu na zastavenie exekúcie žiadať o vecný prieskum exekučného titulu, pretože exekučný súd naň nemá právomoc, keďže vo vzťahu k rozhodnutiu orgánu v základnom konaní nepôsobí ako opravná inštancia a jeho úlohou je len zabezpečiť nútený výkon rozhodnutia súdu v základnom konaní, do ktorého obsahu nemôže nijakým spôsobom zasahovať, ani ho inak preskúmať, keďže je ním viazaný. Sudca okrajovo ešte dopĺňa, že exekučný titul (platobný rozkaz), ktorým boli povinní zaviazaní aj na zaplatenie zmluvnej pokuty, vydal po posúdení návrhu žalobcu na vydanie platobného rozkazu (oprávneného v tomto konaní) sudca.

25. K ďalším argumentom povinných sudca uvádza, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní odpovedalo na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Súd preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými tvrdeniami povinných, ktoré nie sú právne relevantné a nemajú rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu o sťažnosti povinných (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16.03.2005).

26. S poukazom na uvedené má sudca za to, že vyšší súdny úradník postupoval správne a v súlade so zákonom, keď návrh povinných na zastavenie exekúcie zamietol. Súd následne potom sťažnosť povinných proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 48Ek/1146/2023 zo dňa 04.12.2023 ako nedôvodnú zamietol.

27. O trovách sťažnostného konania súd nerozhodoval, keďže tieto neboli účastníkmi konania uplatnené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).